

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Ervditione Religiosorum

Humbertus <de Romanis>

Ingolstadii, 1591

VD16 H 5888

8. Innocentia religioso multum custodienda. 8.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50980](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50980)

*Quòd maximè custodienda est innocentia ab
his qui sunt in religione.*

CAPVT VIII.

Multiplici ratione custodienda est innocentia à fratribus, qui sunt in religione, ut scilicet vnus alteri non noceat. Et possumus ad hoc decem rationes ponere. Primo requirit hoc Dei familiaritas. Eorum est enim Deo maximè adhærere pro quo omnia reliquerunt. Si enim Deum amittant: omnia amiserunt. Ad hoc verò vt perfectè Deo adhæreant, multum valet innocentia. Psalm. Innocentes & recti adhærerunt mihi. Vnitate voluntatis maximè adhæret quis Deo. Voluntatem verò vnam cum Deo habemus: si irascibilis sit sine peruersitate: & concupiscibilis sine curuitate. Primum facit innocentia: secundum facit rectitudo. Innocentia aduersatur malignitati: quæ est appetitus alieni mali. Rectitudo curuitati, quæ est inordinatus appetitus transitorij boni. Hæ duæ gratiæ reddunt hominem conformem Deo: & faciunt eum ipsi adhærere. Psalm. Rectus est Dominus Deus noster: & non est iniquitas in eo. Secundo requirit hoc loci immunitas. Homines etiam scelerati refugientes ad domum religiosam securi sunt ibi: vt eis non noceatur. Et si tyranni nolunt nocere, vel ibi habitantibus vel ad locum talem cõfugientibus: quantò magis ipsi habitatores loci sacri cauere debent, ne sibi inuicem noceant? Tertio requirit hoc societatis sanctitas. Multum cauendum est ne innocentia inter innocentes amittatur: quæ in-

ter nocentes à bonis in seculo seruatur. Si amissa erat in seculo: in claustro est restauranda, non amittenda. In Psalm. Lauabo inter innocentes manus meas. Quarto requirit hoc fraternitas. Triplex fraternitas est inter eos qui sunt in congregatione religiosa. Prima est naturalis: quæ communis est omnibus hominibus: secunda communis est omnibus fidelibus, tertia specialis est religiosorum.

De prima dicit Augustinus, in libro de disciplina Christiana. Si putamus non esse proximos, nisi qui de eisdem parentibus nascuntur: attendamus Adam & Euam, & omnes fratres sumus. Idem in libro de Ciuitate Dei. Nihil tam discordiosum vitio, tam sociabile natura, quàm genus humanum. Propterea Deus voluit creare parentem vnum, de quo multitudo propagaretur: vt hac admonitione etiam in multis cõcors vnitas seruetur. De secunda dicit idem de disciplina Christia. Omnes quidem fratres secundum quod homines sumus: quantum magis secundum quod Christiani sumus? Ad id quod homo es, vnus pater fuit Adam, vna mater fuit Eua. Ad id quod Christianus es, vnus pater est Deus, vna mater est Ecclesia. Tertia perfectissima est, quæ omnia bona facit communia, & temporalia & spiritualia. Quinto requirit hoc societas maxima, quæ est inter eos qui sunt vnus religionis, qui simul iacent, comedunt & bibunt: qui non solum accedunt ad eandem mensam corporis, sed etiã ad mensam doctrine cœlestis, & ad mensam sacri altaris. Vnde prodigiosè agit frater, si fratri eiusdem congregationis nocet. Qui in religione

Paulò post princip. lib. Tom. 9.

Eod. loco nunc antea citato.

R 2

à fra-

à fratre suo persecutionem patitur, dicere potest: Manus proditoris mecum est in mensa. Sexto requirit hoc, quòd qui in religione sunt, mundo mortui sunt. Magna impietas est in mortuum desæuire, cum clavi, qui corpus dominicum læserunt, dulces dicantur: lancea, quæ corpus eius mortuum perforauit, dira dicitur. Septimo requirit hoc quod ipsi sunt de patria vna, in terra aliena, incolis illius terræ exosi, quæ multum solent facere ad amorem. Viri religiosi non sunt de mundo isto. Cælum eorum patria est, à mundo odiuntur & persecutionem patiuntur. Si de mundo essetis, mundus quod suum erat diligeret, quia verò de mundo non estis propterea odit vos mundus. Si religiosi non amant se inuicem, quasi sine amicis erunt in mundo isto. Octauo requirit hoc quod ipsi patrem & matrem, & omnes alios sibi attinentes, pro societate religionis reliquerunt. Vnde magna peruersitas & iniquitas est, si societatem prauam faciunt sibi inuicem. Nono requirit hoc similitudo. Omne animal diligit simile sibi. Etiam animalia irrationalia illam ferocitatem non exercent in animalia suæ speciei, quam in alia animalia exercent, quod patet in lupo & leone. Lupus enim lupum non lædit, & leo leoni non nocet. Ipsa aqua quæ naturaliter habet pugnam cum igne, pacem habet cum alia aqua, quæ eiusdem speciei cum ea. Sic vnus religiosus alio religioso non debet nocere. Decimo requirit hoc abundantia bonorum spiritualium: quam habent viri religiosi. Quanto enim habent plura bona, tanto magis solliciti debent esse de eo

Ioan. 15.

Eccl. 13.

rum conseruatione, & ipforum amissionem timere. Augustinus ad religiosos. Quanto frequentiores orationes habetis, tanto sanctiores esse debetis. Idem intelligendum est de aliis operibus eorum, ad quæ multum valet innocentia, vt prius ostensum est. Innocentia multum grata est Deo: & multum utilis homini. Augustinus. Nihil Deo dignius vel charius esse potest, quàm vt innocentia tota obseruatione teneatur. Licet enim quis in aliis operibus deuotus appareat, si illam non habuerit, sibi frustra blanditur. Anselmus. Si hinc peccati pudorem, & illinc cernerem inferni horrorem, & necessariò vni eorum haberem immergi, prius me in infernum mergerem, quàm in peccatum. Mallem enim purus à peccato & innocens gehennam intrare, quàm sorde pollutus cœlorum regna tenere: cum constet solos malos in inferno torqueri, & solos bonos in cœli beatitudine foueri.

*In 3. regul.
cap. 38.*

De partibus innocentia.

CAPVT IX.

ET notandum est quatuor partes innocentia esse. Prima pertinet ad id quod est supra nos, scilicet Deum. Secunda ad nos. Tertia ad id quod est iuxta nos, scilicet proximum. Quarta ad id quod est infra nos, scilicet temporalia bona. Qui primam partem innocentia habet, cauet ne Deo noceat vel Dei gloriam sibi vsurpando, vel eam lædendo vel diminuendo. Qui secundam partem habet, seruat suam conscientiam mundam. Qui tertiam partem habet, ser-

R 3

uat